

det andel af disse Forslag. Udvalgets Forslag gaar ud paa, at Ordene „den optages i Straffeprotokollen“ udgaa, og at der i Stedet for indsettes: „Den Paagjældende forud underrettes derom“. Jeg skjønner ikke, at man ved denne Endring vil indføre nogen væsentlig Forandring i Paragrafens Bestemmelse; man fastholder der- ved i Virkeligheden Adskillelsen imellem den simple Trettesættelse og den strenge Trettesættelse, og den eneste Forskjel, som herved bliver, er kun den, at man ikke forlanger, at den strenge Trettesættelse skal optages i Straffeproto- kollen, men for at fastholde Adskillelsen mellem Trettesættelse og Korrektion forlanger man, at Bedkommende forud skal være underrettet om, at han faar en Trettesættelse. — Endringsforslagene Nr. 167 og 168 ere kun Redaktionsændringer. Endringsforslaget Nr. 169 gaar ud paa, at de Ord af Paragrafens næstsidste Stykke: „Dog at Straffen, hvis den findes med Psyie at være paa- lagt, efter Krigsrettens Sjøn vil kunne stærkes med et passende Tillæg“ skulle udgaa. Man har nemlig ikke kunnet komme bort fra og har ved nyere Overveielse til Trods for, at man tidligere har gjort Indrømmelser i saa Henseende, ment, at det dog i og for sig var en urimelig Bestem- melse, at Bedkommende, der forlanger sit Forhold undersøgt af Retten, derfor skulde udsættes for at faae forøget Straf. Man har ikke fundet, at det kunde anses for at være et urigtigt Forhold, at Bedkommende vilde have sin Sag paadømt af de kompetente Autoriteter og have Sagen tiltrække- lig undersøgt, og vi have fundet, at det var ubilligt i en Straffelov at fastsætte Bestemmelser om, at et saadant Forlangende skulde medføre et Tillæg af Straf. Smidlertid maa jeg tilstaa, at for mit personlige Bedkommende er det en Bestemmelse, som jeg tror har mere theoretisk end praktisk Betydning. Resultatet vil faktisk allige- vel blive det, at Bedkommende, der ikke føler sig tilfreds med den administrative Afgjørelse, vil af en Krigsret blive bedømt strengt, naar han endelig forlanger, at Alting skal gaa ad Rettens Dei, og man kan derfor ikke vente Andet, end at denne Bestemmelse, som her staaar, alligevel vilde indtræde, selv om man ubelod de Ord, som her staa, af Paragrafen. Da det lader til, at den høitærede Krigsminister sætter særdeles Pris paa, at Bestemmelsen fastholdes, skal jeg for mit Bed- kommende ikke være uwillig til i saa Henseen- de at vise Imødelommen, men jeg har dog troet at burde gjøre opmærksom paa, at Bestemmelsen i og for sig er urimelig og egentlig ikke passende til at optages i en Straffelov, og jeg har derfor ikke kunnet undlade at slutte mig til flere af Udvalgets Medlemmer, som have holdt paa, at den ommeldte Bestemmelse burde udgaa af Loven. Under Nr. 170 er stillet et Endringsforslag om at indskyde en hel ny Paragraf, der skulde gaa ud paa at bestemme, at „Krigsmænd undervises under deres

Uddannelse i et efter dennes Formaal nærmere afpasset Uddrag af nærværende Lov og de dermed i Forbindelse staaende Bestemmelser saa vel i Grundloven, saafom dens §§ 43, 89 og 94, som i de borgerlige Straffelove.

Krigsfanger bør, saa vidt muligt, gjøres bekendte med de Straffebestemmelser, de ere under- kastede, medens de befinde sig i dansk Fange- genskab.“

Jeg kan ikke bestride, at den Bestemmelse, som man her vil indskyde, er en Bestemmelse, som er faare naturlig, men jeg maa tilstaa, at jeg, hvad den første Del af den nye Para- graf angaar, ikke kan finde, at en saad- dan Paragraf egentlig har sin Plads i Straffeloven, og for mit eget Bedkommende, og jeg antager for Flertallet af Udvalgets Med- lemmers Bedkommende, tror jeg at kunne erklære, at naar den høitærede Krigsminister vil give den Erklæring, at der administrativt vil blive draget Omjörg for, at Krigsmænd vilde erholde behørig Underretning og Veiledning om Forstaaelsen af denne Straffelov og Meddelelse om dens forskjel- lige Bestemmelser, vilde vi for vort Bedkommende ikke fastholde eller tiltræde, at en Bestemmelse som den i Endringsforslaget under Nr. 170 indføres i Straffeloven — Til § 200 har den høitærede Krigsminister stillet det Forslag, at Bestemmelsen om Lovens Straftræden skal fastsættes til 1ste Januar 1878. I saa Henseende har Udvalgets Flertal ikke fundet Noget at erindre. — Med disse Endringsforslag skal jeg anbefale Lovforlaget til Vedtagelse af det høie Thing.

N. V. Jensen: Som det vil ses af Listen over Endringsforslagene har jeg ikke tilladt mig ved denne Behandling at opstille de forfaste- de Endringsforslag fra anden Behandling. Jeg har ikke gjort det, dels fordi jeg ikke turde gjøre mig Haab om, at de Herrers Anskuelser væsentligt vilde blive forandrede i de ti Dage, som ligge mellem anden og tredje Behandling, men dernæst har jeg ikke gjort det, fordi jeg ikke kunde finde nogen som helst Tilfredsstillelse ved at reise Diskus- sionen paany, saalænge man ikke vil forstaa det Standpunkt, paa hvilket jeg har stillet mig. Jeg har søgt at hævde, at det meget godt kan forenes med sand Humanitet i en Straffelov at indføre strenge Straffe, som ramme den virkelig Skyldige paa en følelig Maade; jeg har hermed ikke taget Ordet hverken for Pryglestraffens eller Krumslut- ningsstraffens Bibeholdelse, men man har, som sagt, ikke villet forstaa mit Standpunkt, og jeg har derfor ikke ønsket at rippe op i en Diskussion af den Natur, der dog neppe vil føre til Enighed. Der- imod har jeg anset det for min Pligt paa ethvert Punkt at gaa med til ethvert Endringsforslag, der er stillet, som der er nogen Rimelighed for, at vi ville kunne blive enige om, da jeg tror, at det kan have sin Betydning for mulig kommende